

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 18–19 травня 2017 року)

Частина 1

Суми
Сумський державний університет
2017

чергу потягне за собою дуже потрібну на сьогодні реалізацію прав, свобод та законних інтересів громадян та звичайно ж посилить довіру населення України до представників суддівської влади.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Центр суддівських студій : міжнародний фонд - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.judges.org.ua/dig11830.htm>

ПОРІВНЯННЯ УЧАСТІ ТРЕТІХ ОСІБ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ В УКРАЇНІ ТА В КРАЇНАХ ЄВРОПИ

Сітало Ю.С.

*Студент III курсу ННІ права
Сумського державного університету*

Шапіро В.С.

*к.ю.н., старший викладач кафедри кримінально-правових дисциплін та судочинства ННІ
права Сумського державного університету*

При процесуальному вирішенні цивільного спору між позивачем і відповідачем розгляд справи може бути ускладнений вступом третіх осіб. Головною відмінністю, між третіми особами та особами, які сприяють при розгляді справи, є юридична зацікавленість, оскільки наслідки розгляду судом спірної справи між сторонами можуть вплинути на їх правове становище. Тому в даній роботі досліджується та аналізуються особливості участі третіх осіб у цивільному процесі в Україні та в деяких європейських країнах, оскільки на сучасному етапі розвитку нашої держави відбувається адаптація законодавства до європейських стандартів і дане питання є доволі актуальним.

Треті особи є суб'єктами цивільних правовідносин, котрі вступають у вже порушену судом справу з метою захисту своїх власних суб'єктивних прав та охоронюваних законом інтересів [1, с.107]. Вони наділені матеріально-правовою зацікавленістю, яка, як правило, повинна суперечити інтересам позивача або відповідача. Потрібно відзначити, що правовий статус третіх осіб дещо подібний до прав та обов'язків сторін. Тому щодо участі третіх осіб можуть застосовуватися положення про процесуальну співучасть та процесуальне правонаступництво.

Заступенем зацікавленості в результаті справи треті особи можуть заявляти самостійні вимоги щодо предмету спору і мають право вступити у справу до закінчення судового розгляду, пред'явивши позов до однієї чи обох сторін.

Особливим приучастіу цивільному процесі третіх осіб, котрі заявляють самостійні вимоги, є те, що вони мають право порушувати окремий самостійний процес з метою захисту своїх прав. Але для економії процесуальних засобів і недопущення ухвалення різних за змістом рішень суд повинен розглядати дві правові вимоги: перша - позивача до відповідача, друга - третьої особи до позивача, відповідача чи до обох сторін.

Пред'явлення позову третіми особами є можливим усуді першої інстанції, а передоухвалення рішення суду. Після вступу третьої особи, яка заявила самостійні вимоги щодо предметаспору, за її клопотанням справа розглядається спочатку.

За процесуальним становищем треті особи, які заявляють самостійні вимоги, користуються усіма правами і мають усі обов'язки позивача, але з тією відмінністю, що в інтересах позивача порушується справа усуді, третя ж особа вступає у вже порушену справу, тому об'єднувати цих осіб поняттям "позивач" є неправильно.

Але участь третіх осіб у цивільному процесі можлива і без висунення самостійних вимог щодо предметаспору, оскільки вони можуть вступити усправу на стороні позивача або відповідача доухвалення судом рішення, якщо рішення в справі може вплинути на їх права або обов'язки щодо однієї зі сторін. Тобто, третя особа, яка не заявляє самостійних вимог, просто захищає свої права, свободи та законні інтереси шляхом захисту суб'єктивних прав сторони, на боці якої вона виступає.

Треті особи, котрі не заявляють самостійних вимог щодо предметаспору, можуть залучатися до участі усправі за клопотанням сторін, інших осіб, які беруть участь усправі, або з ініціативи суду.

На відміну від вступу у цивільний процес третьої особи із самостійними вимогами щодо предметаспору, вступ у процес третьої особи без вимог не тягне засобою необхідності розгляду справи спочатку.

Треті особи, які не заявляють самостійних вимог, користуються процесуальними правами і несуть процесуальні обов'язки особи, яка бере участь усправі, а також іншими правами й обов'язками, визначеними процесуальним законом.

Досліджуючи участь третіх осіб в цивільному процесі в інших європейських країнах, відразу можна побачити доволі велику схожість з українською процедурою залучення третіх осіб до цивільного процесу. За законодавством багатьох держав Європи третіми особами є ті, що вступають у цивільний процес за власною ініціативою або залучаються до участі однією із сторін усвоїх інтересах.

Вступати у процес по справі треті особи можуть шляхом пред'явленням своїх самостійних вимог стосовно предметаспору між сторонами або для участі на боці однієї із сторін. Такий вступ в іноземній процесуальній літературі називається інтервенцією

(*interventio*). Для третіх осіб із самостійними вимогами - головний вступ, головна інтервенція (*interventio principales*), а для третіх осіб без самостійних вимог - побічний, додатковий вступ або участь, побічна інтервенція (*interventio accessoria*). Третіх осіб називають ще пособниками, оскільки вони в цивільному процесі допомагають захищати правасторони, з якою перебувають у правовідносинах [2, с. 360]. Але така допомога не є метою участі третьої особи в процесі, а підпорядкована виконанню головного завдання - захисту своїх суб'єктивних прав та інтересів.

Але, незважаючи на всі ці схожості, участь третіх осіб в цивільному процесі в європейських країнах має певні особливості та відмінності. Наприклад, в Англії правова підстава для участі третіх осіб у цивільному процесі - нормативне правило, за яким суд має право допустити до участі в процесі по справі особу, котру необхідно допустити, або ту особу, участь якої в процесі є необхідною для сприяння судові вирішити ефективно повно питання, що виникають по справі. Але саме в англійському цивільному процесі вступ третіх осіб із самостійною вимогою і залучення третіх осіб для участі в процесі можливі лише в конкретно визначених судовою практикою випадках.

Цивільно - процесуальний кодекс Угорщини передбачає, що участь третіх осіб в цивільному процесі характеризується їх юридичною заінтересованістю в наслідках цивільного спору між сторонами ісприянням його вирішенню на користь сторони з тотожними інтересами.

Ау цивільно-процесуальному кодексові Франції встановлено, що треті особи вступають в цивільний процес по справі із самостійними і без самостійних вимог на боці позивача і відповідача за власною ініціативою у всіх випадках за наявності у них заінтересованості в участі у процесі [3, с. 339-341]. Щоб вступити в цивільний процес треті особи із самостійними вимогами повинні звернутися досуду через призначеного ними судового повіреного у будь-якому стані справи, але їх вступ не може затримати провадження в справі, яке пройшло вже певний розвиток. Суд навіть може відхилити заяву про вступ у процес третьої особи. Треті особи із самостійними вимогами користуються правами позивача, перебувають у самостійному становищі не залежать від процесуального становища сторін.

Отже, з усього дослідженого та проаналізованого матеріалу можна дійти до висновку, що в участі третіх осіб у цивільному процесі в Україні та в інших країнах Європи є багатоспільних рис, хоча присутні й певні відмінності. Але оскільки наша держава стала на шлях євроінтеграції та активно наближається до вступу в Європейський Союз, то все-таки потрібно більше користуватися досвідом та практикою країн Європи при розгляді цивільних справ та регулюванні цивільного процесу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Цивільний процес України : навч. посіб. / О. А. Логінов, О. О. Штефан. - К. : Юрінком Інтер, 2012. - 368 с.
2. Цивільний процес: Підручник для студ. юрид. спеціальностей вищих закладів освіти. / Штефан М.Й. – 2-ге вид., перероб. та доп. – К.: Ін Юре, 2001. – 696 с.
3. Цивільний процесуальний кодекс Франції : підручник / Захватаєв В. – Істина, 2004 . - 544 с.

КІБЕРСКВОТИНГ ЯК ДІЯЛЬНІСТЬ ЩОДО РЕЄСТРАЦІЇ, ВИКОРИСТАННЯ ТА ПРОПОНУВАННЯ ДО ПРОДАЖУ ДОМЕННОГО ІМЕНІ

Сітак В. О.

*Студентка I курсу ННІ права
Сумського державного університету
Науковий керівник: Іваненко Д. Д.
к.ю.н., викладач кафедри АГПФЕБ ННІ права
Сумського державного університету*

На сьогоднішній день, відповідно до тенденцій розвитку мережі Інтернет, все більшої популярності в українських та іноземних компаніях набуває українська доменна зона. Одночасно з розвитком доменів у зоні «UA» збільшується необхідність не лише реєстрації доменного імені, а й захисту від кіберсквотингу.

Кіберсквотинг (англ. cybersquatting) – протизаконна діяльність, що полягає у реєстрації, використанні та пропонуванні до продажу доменного імені із несумлінним наміром отримати прибуток від паразитування на гудвілі або торговельній марці, яка належить іншій особі. Особи, які вчиняють такі дії, називаються кіберсквотерами.

Термін "кіберсквотинг" походить від англійського слова "сквот", що означає акт захоплення занедбаного або порожнього місця або будівлі, якою сквотер не володіє, орендує або має дозвіл на використання. Тобто своєрідне "доменне рейдерство" [1]. На самперед, щоб повною мірою розкрити кіберсквотинг, як протизаконну діяльність щодо доменного імені та яким чином можна захистити свої права, необхідно пояснити що становить собою доменне ім'я.

Доменне ім'я – символічне ім'я, що служить для ідентифікації областей – одиниць адміністративної автономії в мережі Інтернет у складі ієрархічного адресного простору. Кожна з таких областей називається доменом. Спільний простір імен Інтернету функціонує завдяки DNS – системі доменних імен. Доменні імена дають можливість